

[Niels Helveg Petersen.]

tror, at det kun tilsyneladende og i første omgang vil være en fordel for organisationerne selv, for hvordan vil det se ud på længere sigt, når centralfonden er blevet stor, når organisationerne skal til at træffe afgørelser, når de ligesom skal til at forhandle med sig selv? Intet tyder på, at organisationslederne for alvor har tænkt den situation igennem, der vil opstå på længere sigt i forhold til deres egne medlemmer, når de ligesom skal forhandle med sig selv om deres egne medlemmers løn- og arbejdsvilkår. Jeg tror, at de problemer, som de faglige organisationer i forvejen har med afstanden fra bund til top, vil blive større, efterhånden som tiden går.

Jeg vil gerne understrege, at det radikale venstres modstand imod et organisationsstyret samfund ikke bunder i modstand imod organisationerne med de funktioner, som organisationerne har i dag. De er uundværlige, de udfører deres nyttige gerning ved at varetage deres medlemmers legitime interesser. Men vor modstand er udtryk for en manglende tillid til, at disse samme organisationer, som er opbygget med ganske andre formål for øje, er egnede til at varetage de opgaver, der ligger i ledelsen af virksomhederne.

Jeg vil gerne føje til, at en meget betænkelig side af det samfund, som tegner sig ved en gennemførelse af dette lovforslag, vil være, at de kræfter, som i forvejen befinder sig uden for kontrol af regering og folketing i den økonomiske politik, vil blive styrket. Man vil opbygge endnu en meget stærk magtfaktor uden for folketinget med indflydelse på tilrettelæggelsen af den økonomiske politik. Det er ikke større vanskeligheder for folketing og regering i tilrettelæggelse af den samlede økonomiske politik, vi har brug for; det er færre. Man indsnævrer folketingets og lovgivningsmagtens handlemuligheder i den økonomiske politik. De er små nok i forvejen, og de vil blive mindre, både når det drejer sig om kreditpolitikken, og når det drejer sig om finanspolitikken, hvor udbetalinger fra fonden med tiden vil lægge stærke prioriteter ind i den finanspolitik, der skal føres.

Hvorledes vil erhvervsstrukturen blive, hvis dette lovforslag gennemføres? Den vil blive en anden end den, vi kender i dag. De

små virksomheder vil få det om muligt sværere. Det er ikke her alene det rent administrative, jeg tænker på, det er jo noget, vi skal dybt ned i i den videre behandling af lovforslaget, men det er i første række det forhold, at de mindre virksomheder er stærkt arbejdskrafttunge eller intensive og derfor belastes forholdsvis stærkt af beregningsmetoden, lønsumsbidraget, og dernæst det forhold, at de mindre virksomheder har langt sværere ved at gøre sig gældende på udlånssiden. Der vil være titusinder af mindre virksomheder, som vil få det vanskeligere. De store virksomheder derimod får jo automatisk ret til $\frac{2}{3}$ af lønsumsbidragene, som indestår, plus mulighed for at få mere om nødvendigt. Når det drejer sig om lånemulighederne, er det ikke de store virksomheder, som vil have noget at frygte af den fremtidige erhvervsstruktur, som tegner sig i lovforslaget, men derimod de mindre virksomheder. Det kan være galt nok for eksisterende mindre virksomheder, men det største problem i denne sammenhæng er, at en lang række mindre virksomheder aldrig nogen sinde vil blive startet.

Vi har i Danmark en erhvervsstruktur med mange mindre, livskraftige virksomheder, en erhvervsstruktur, som vi har grund til at være tilfredse med, ikke kun ud fra produktionsmæssige hensyn, men nok først og fremmest ud fra miljømæssige hensyn, og vi vil gøre vor samfundsudvikling en bjørnetjeneste, hvis vi skaber et kreditsystem og en erhvervsstruktur, som favoriserede de store virksomheder mere, end tilfældet er i øjeblikket.

Vores erhvervsstruktur ville også blive påvirket i en anden retning. Jeg tror, der er al mulig grund til at frygte, at danske virksomheder vil få sværere ved at tiltrække sig aktivitet her i landet, og at de vil være fristet til i stigende grad at lægge deres fremtidige aktivitet i udlandet. Jeg fremmaner ikke her en trussel om en massiv kapitalflugt, det skal jeg ikke gøre mig klog på, men peger på, at uundgåeligt, tror jeg, vil virksomhederne ved vurderingen af deres fremtidige udvikling lægge større vægt på deres udenlandske engagementer end på deres hjemlige. Vi har her klart et forbillede i det, der er sket i Sverige, hvor vi i disse år oplever, at de store svenske firmaer på grund af den indenlandske lønudvikling og